

STARA KNJIŽNA PREKMURŠČINA / PREKMURSKI KNJIŽNI JEZIK

(bere dr. Hotimir Tivadar)

Jožef Klekel st. (1874–1948)

Na Goričkon je srmaški kráj

Na Goričkom
je sirmaški kráj,
li ga mam najráj:
tü je moj doum.

Na Goričkom
male so vesi,
velki Bog je v njih:
tü je moj doum.

Na Goričkom
prosti so lüdjé,
mirno vsak živé:
tü je moj dom.

Na Goričkom
malo je vodé
goste so skuzé:
tü je moj doum.

Na Goričkom
težko se živé,
sladko se vmerjé:
tü je moj doum.

Na Goričkom
je moj rojstni kráj,
z tÿjine silim nazáj
v svoj doum.

Kaj je Mujra šepetala?

Mujra je zašepetála:
Strüga moja zlato vala ...
ali so van vrelci znáni,
odked ga prinesou váli? ...
Tü kre moje lejve stráni
rod prebiva, rod pregnáni ...
joukat se je hodo v mené.
Z večstoletne grozne temé ...
Njegve suze so zlatou,
ki ga skrivan pod vodou ...

Mujra je zašepetála:
Kelkokrat san z mesta vstála,
poplávila rodno zemlou.
Tiste, ki slobódo jemlou,
v svojen srdi san iskála,
ka bi njin na znanje dála:
Nej me večni záto stvouro,
da bi val moj brate loučo,
Jaz vezalje san za njé
ki kre straní mi živé.